

EITT 80 ÁRA MINNI:

Hanus heima í Tuni og konan Sigga Maria.

Toftamaðurin
sum dugdi eingilskt

Hann átti bæði mammu-beiggja og fastur í Svínay. Hesi vóru ávikavist Jóannes í Ovasta húsi, sum var ættadur úr Útistovu á Toftum og var giftur við Annu Sofnu, ættað úr Ovasta húsi. Jóannes var sum 14 ára gamal komin til Svínayar sum húskallur uppi í Húsi. Hin var Tofta Jóhanna, sum svínayingar róptu hana. Hon var ættað úr Tuni á Toftum og var gift við Jóannesi Lind.

Mamma Hanus æt Anna Katrina, hon var systir Jóannes í Ovasta húsi, og hon var eisini nógv í Svínay sum genta. Hon var frammi í Garði hjá Jóa beiggja og Annu Malenu, sum var mostir hennara. Seinni giftist hon út á Toftir við Jústinus heima í Tuni, og elsti sonur teirra var Hanus.

Hanus heima í Tuni giftist Siggu Mariu Thomassen í Nes kirkju 5. oktober 1913. Hon var ættað útan av Bø í Svínay. Foreldrin vóru Jósup, ið var ættaður úr Køk í Havn, og Anna Katrina, ið var ættað úr Keldhúsinum í Hattarvík. Tey høvdu bæði tænt har Heimi í Svínay, og

tá tey giftust í 1880, settu tey búgv úti á Bø.

Helst hevur Hanus hitt Siggu, tá hann hevur vitjað skyldfólkini í Svínay. Nøkur ár búðu tey á Nesi, men seinni bygd tey á Toftum. Teimum var ikki langt liv lagað. Sigga plágðist av tuberkulum og doyði longu í februar 1935, og Hanus slerdi út av deyðsiglaranum Sealous í september 1937.

Tey áttu fimm børn. Ein genta doyði fyra ára gomul í 1923. Sigga var í Svínay og ferðaðist, børnini fingi kikhostan og lítla Elisabeth fekk lungnabruna og doyði. Hon varð grivin í Svínay. Hini fyra børnini vuku upp hjá góðum fólk.

Hanus segdist hava góðar gávur at læra, m.a. skuldi hann ganga heilt stutt upp á skúla, tá hann tók skiparaprógvg hjá Djurholm á Glyvrum. Á Toftum verður sagt, at teir vóru tveir, ið fingi fult stigatal, 42, til próvtøkuna. Teir vóru Guttormur Olsen, Guttormur uppi á Regni, og so Hanus.

Tað lá stak væl fyri hjá Hanusi í eingilskum. Tað

skuldi komast av at hann hevði siglt við eingilskum trolarum. Gulak Jacobsen var um tað mundið kappelanur á Nesi. Hann hevði kvøldskúla í eingilskum við ungdóminum, og har sigst, at Hanus hevði gingið nøkur kvøld.

Jukim Olsen var nógv á Toftum, tá bygdin varð matrikulerað fyrst í áttati árunum. Tá hoyrði hann, at toftamenn róptu eitt fyrri Topphamarsmið. Hann fekk staðfest, at talan var um Topphamarin í Havnarenni á Svínaynni.

Hamarin er lítill, tá hugsað verður um frástøðuna millum Svínaynna og Toftir, so er sannlíkt, at navnið er komið til Toftir, tí svínayingar hava verið á Toftum og vitjað skyldfólk, ella toftamenn hava verið í Svínay. M.a. var Jóannes í Ovasta húsi, sum var ættadur av Toftum, dúgligur útróðrarmaður. Hann var fastur fjallmaður í Heimistovu í Svínay, sum hagarparturin hoyrir til, ið Topphamarin er í. Kanska er navnið komið til Toftir í sambandi við hann.

Hevur givið
1000 síður út
í aldurðóminum

Sigurd Berghamar hevur ongantíð mett seg sjálván sum rithøvund. Men tá umstøðurnar gjørdur, at teir, ið vóru meira upplagdir at gera arbeiðið, ikki høvdu møguleikan, so fór hann undir stórar uppgávur eftir at dagligi arbeiðsdagurin var lokin

Í gjár fylti hann 82, men hann er framvegis skjótur og lættur. Tað er Sigurd Berghamar, vit tosa um. Hann hevur skrivað bókina um samkomunar av brøðrum, ið kom út fyri stuttum, og tað er í tí sambandinum, vit stokka inn á gólvið í Dalatúni 5, har hann og konan Tinna í mong ár hava havt hugnaligt og fjálgt heim.

– Hugsanin um at festa søguna hjá samkomuni í Føroyum á blað er ikki nýggj. Men tað var ongantíð í huganum, at eg skuldi fara undir tað arbeiðið. Aðrir vóru nógv betur skikkaðir til tað. Ikki minst Petur Háberg. Hann fór tíð-

liga at skriva um gamla Sloan, og hann fekk nógv tilfar frá Andrew Sloan, syni gamla Sloan. Fyrst í sekstíárunum kom nakað av tilfarinum í Lív og læru. Petur var fram úr við penninum. Í mínum eygum var tað so rímuligt, at hann skrivaði samkomusøguna.

Men soleiðis skuldi tað ikki verða. Petur gjørdist tíðliga veikur, og í 1984 andaðist hann bert 70 ára gamal.

Fór 75 ára gamal
at savna tilfar

Neistin til at Sigurd Berghamar tók uppgávuna at skriva samkomusøguna á seg varð kyndur, tá tað aftur

og aftur vóru tey, sum góvu til kennar, at tað var spell, at eingin søga var.

– Og tað kyknaði rættiliga stutt eftir, at Bibliuorðabókin kom út upp undir júl 1985. Tað var ein, sum kom inn á gólvið eftir bók, hann hevði keypt. Aðrenn hann fór avstað aftur, helt hann fyrri, at næsta takið var at fara undir samkomusøguna.

Eg var tá 75 ára gamal og helt, at tað fór at vera avmarkað, hvat kundi fáast frá hondini í so høgum aldri. Tí var fyrsta málið at kortleggja tað, ið aðrir høvdu skrivað um samkomur og persónar í bløðum, bókum

